

תאריך: יום רביעי 11 אפריל 2018 שעה: 14:47

נושא: לידי עו"ד יערה- ת.א 4209407/14 רחל גבאי

מספרי עמודים לפקס זה: 12

לידי: 026462731,
מספר פקס: +972026462731

מאת: ורד בלוד
מספר פקס:
מספר טלפון:

יערה שלום,

מצ"ב אישור חשב לפשרה המוצעת.

בברכה,
עו"ד ורד בלוד, רפ"ק
קמ"ד נזיקין, יועמ"ש

From : ע' חשב המשטרה
Sent: Wednesday, April 11, 2018 2:23 PM
To : ורד בלוך
Cc : עדי אגמי
Subject: FW : ת.א 4209407/14 רחל גבאי

ורד,
רחל מגיס או רחל גבאי?
מאשרת הפררה.

From : ורד בלוך
Sent: Monday, April 09, 2018 10:51 AM
To : ע' חשב המשטרה
Subject : ת.א 4209407/14 רחל גבאי

אבי שלום,
נודה לאישור הפררה שבנדון.

בברכה,
עו"ד ורד בלוך, רפ"ק
קמ"ד נזיקין, יועמ"ש

מערכת הפקסים המרכזית
סמפכ"ל/מינהל-טכנולוגיות/מופ"ת

- בלמס -

לשכת הייעוץ המשפטי
טלפון: 02-5428150
פקס: 02-5898762
כ"ד בניסן, התשע"ח
9 אפריל 2018
סימוכין: 41396618

הנדון: פשרה בגין תביעת נזק

מספר ת.א.: 4209407/14

שם התובע: רחל גבאי

מהות התביעה:

1. המדובר בתביעת נזקי גוף שהגישה התובעת נגד המשטרה ונגד הגרוש שלה, בגין תקיפה שביצע, כששפך עליה מים רותחים וגרם לה לכוויות.
2. התובעת טוענת להתרשלות המשטרה בטיפול בתלונתה. יצוין כי אכן ישנה בעיתיות מסוימת בהתנהלות המשטרה, שכן בתלונה טיפל סייר, שלא נהג בהתאם לנוהל "הטיפול המשטרתי בעבירות אלמ"ב" 03.300.226.
3. מומחים מטעם בימ"ש קבעו לתובעת אחוזי נכות בתחום האורתופדי 6%, נפשי 15% ופלסטי 24%.
4. לכך יש להוסיף הפסד השתכרות, שעל פי חישובנו עומד על 460,000 ₪.
5. כמו כן סביר שיפסקו סכומים נוספים בגין הוצאות רפואיות, כאב וסבל וכדומה.
6. סכום הפשרה המוצעת עומד על 10% מהנזק.
7. יוער, כי גם אם עיקר החיוב יושת על הגרוש ואנו נחויב בסכום נמוך, הרי כיוון שהגרוש הינו חדל פירעון, כיוון שהחיוב יהא ביחד ולחוד, נאלץ בסופו של דבר לשלם את מלוא הסכום בלא יכולת להיפרע מהנתבע הנוסף.
8. בנסיבות הנ"ל אנו סבורים כי סך 45,000 ₪ הינו ערך מטרד ואנו ממליצים לאשר את הפשרה שבנדון.

סכום התביעה: מאות אלפי ₪ - ניזקי גוף

גובה הפשרה המוצעת: 45,000 ש"ח

גורמים ממליצים / מאשרים:

הגורם המאשר	תאריך	שם ומשפחה	נדרש אישור	חתימה / מסמך מצורף	הערות / השלמות נדרשות
נציג פרקליטות	28.3.18	עו"ד יערה קליינברגר		מצ"ב	

המטה הארצי, דרך בר לב, ירושלים, מיקוד 91906

כתובתנו באתר:

עמוד 1 מתוך 2

www.police.gov.il

משטרת ישראל

	א"ג בא"ק אבי שבבו סנ"צ ע. חשב המשטרה		עו"ד ורד בלוך	9.4.18	יועמי"ש משטרת
			אבי שבבו	11.4.18	ע" חשב המשטרה
					ס' חשב המשטרה
					ממ"ז
					מפכ"ל
					ס' חשב"ל

החלטה : לאשר הפשרה

לשלם /

גובה התשלום : 45,000 ש"ח

עבור : _____

אופן התשלום : _____

שולם בתאריך : _____

Ministry of Justice

מדינת ישראל
State of Israel

משרד המשפטים

י"ב ניסן, תשע"ח
28 מרץ, 2018

תשדורת פקסימיליה

מאת:

מספר פקס: 02-6462731

מספר טלפון: 02-073-3801279

מחלקה:

כתובת: 02-6462731

YaaraK@justice.gov.il :Email

מס' העמודים כולל עמוד זה: 8

To Whom it May Concern אל:

שם החברה:

מספר הפקס: 025898762

מכותב:

הערות:

תמ"ש 42094-07-14 רחל מגיס נ' משטרת ישראל - הסכם פשרה

מסמך זה אינו חתום היות ונשלח במודם/פקס

אם לא התקבלה התשדורת בחלקה או במלואה, נא התקשרו עמנו מיידית
If part of transmission was not received - Please contact us immediately

פרקליטות מחוז דרום (אזרחי)

28 מרץ 2018

י"ב ניסן תשע"ח

לכבוד:

ורד בליך, עו"ד

לשכה משפטית – משטרת ישראל

בפקס: 02-5898762

שלום רב,

הנדון: תמ"ש 14-07-42094 רחל מגיס נ' מדינת ישראל – משטרת ישראל

1. בעניין התיק שבכותרת, אעדכן שב"כ התובעת העבירה אלינו הצעת פשרה ע"ס 45,000 ₪ לסגירת התיק נגד משטרת ישראל.
2. כפי שיובהר להלן, אנו סבורים כי ההצעה הנ"ל סבירה בנסיבות העניין ומגלמת בצורה נכונה את הסיכויים והסיכונים בתיק, ולפחות עולה בגדר ערכי מטרד, ולפיכך נמליץ להיעתר לה.

הטענות כלפי המשטרה בכתב התביעה

3. ההליך שבכותרת עניינו תביעת נזקי גוף של התובעת כנגד הגרוש שלה, אשר חורש בתקיפתה באמצעות שפיכת מים רותחים על פניה ועל גופה. התביעה הוגשה הן כנגד הגרוש התוקף והן כנגד המשטרה, בטענה שזו לא מנעה את אירוע התקיפה, על אף ששעות ספורות עובר לאירוע הגיעה התובעת לתחנת המשטרה והתלוננה על איומים קשים שהשמיע כלפיה הגרוש והגם שדווחו אירועי אלימות בעבר.
4. בכתב התביעה נטען כי המשטרה התרשלה בטיפול בתלונה שהגישה התובעת כנגד הגרוש ולא טיפלה בה באופן מיידי כנדרש; לא ייחסה לה תשיבות מספקות על אף שהתובעת הגיעה לתחנה בליווי עו"ס מהיחידה למניעת אלימות ממחלקת הרווחה; לא עצרה או עיכבה את הגרוש לאחר הגשת התלונה ובפרט על רקע אירועי העבר ועוד.
5. כל זאת, על אף האיומים החמורים שהשמיע הגרוש כלפי התובעת (איומים ברצח) יום לפני האירוע והיסטוריה של אלימות בין בני הזוג, ובכללה הרשעות קודמות של הגרוש בעבירות אלימות שביצע כלפי התובעת.

התייחסות הלשכה המשפטית של המשטרה

6. מההתייחסות מטעם המשטרה שהועברה אלינו ביום 14.09.14 עולה, כי תלונת התובעת טופלה בתחנת המשטרה על ידי שוטר סיור ולאחר מכן עזבה התובעת את תחנת המשטרה. בין השורות ניתן להבין כי המשטרה אינה מתנגדת לסיום ההליך בפשרה – **ראי נא סעיף 39 לעמדתה של עו"ד שרון ארבל המצורפת למכתב זה.**
7. יצויין כי התביעה כולה עוסקת רק בחתרשלות המשטרה בקשר לתיק פל"א 503965/11 (אליו יש התייחסות בסעיפים 39 – 40 לעמדה), ואילו לגבי שאר תיקי החקירה המפורטים בעמדה אין כל טענות בכתב התביעה.

עמדתנו

8. לעניין האחריות נציין כי טיפול המשטרה בתיק אכן לא תאם כנדרש את נוהל "הטיפול המשטרתי בעבירות אלימות בין בני זוג" שמספרו 03.300.226 (להלן: "הנוהל"), כפי שמפורט בהרחבה בעמדתם המצורפת.
9. בעניין הנזק נציין כי מטעם התובעת הוגשו שלוש חוות דעת רפואיות – פסיכיאטרית, כירורגיה פלסטית ואורתופדית, לתמיכה בטענותיה לפיהן נותרו לה בעקבות המקרה נכויות רפואיות ותפקודיות קשות. בחוות הדעת נקבעו נכויות כדלקמן: נכות אורתופדית בשיעור של 20%, נכות נפשית בשיעור של 30% סה"כ, כאשר 20% מתוכם משוייכים לאירוע התקיפה, וכן נכות פלסטית בשיעור של 28.5%.
10. לאחר הגשת כתב ההגנה מטעמנו, הגשנו חוות דעת רפואיות באותם שלושה תחומים רפואיים שקבעו כדלקמן: העדר נכות אורתופדית, נכות נפשית כללית בשיעור של 15%, מתוכה 2.5% משוייכת לאירוע התקיפה, וכן נכות פלסטית בשיעור 20%.
11. לאור הפערים בין חוות הדעת, מונו מומחים מטעם בימ"ש בתחום האורתופדי והנפשי.
12. המומחים מטעם בימ"ש קבעו נכות של 6% בתחום האורתופדי ו- 15% בתחום הנפשי. לכך יש להוסיף נכות ממוצעת בשיעור 24% בתחום הפלסטי.
13. ביום האירוע (13.07.12) הייתה התובעת בת 53.
14. משכורתה של התובעת לפני האירוע עמדה בערך על 3,500 ₪ בחודש. לאחר האירוע לא שבה התובעת לעבודה ולא הצלחנו למצוא ראיות המוכיחות אחרת. על כן, בחישוב גס, הפסדי ההשתכרות של התובעת (לרבות הפסדי פנסיה) עומדים על סך של 460,000 ₪ (לעבר ולעתיד).
15. רכיבי התביעה הנוספים הינם בשיקול דעתו של בית המשפט, ולהערכתנו יפסקו סכומים, ואפילו יהיו אלה נמוכים, באופן גלובלי בגין: הוצאות רפואיות, הוצאות ניידות מוגברות ועזרת הזולת. לכך יש להוסיף פיצוי בגין כאב וסבל (מדובר בכוויות) וסביר שהסכומים שייפסקו בגין רכיבים אלו יעלו לבדם על הסכום המוצע.
16. סה"כ ניכויי מל"ל – 8 חודשים * 3,300 ₪ לחודש = 26,400 ₪

17. מהפירוט לעיל נראה שסכום הפשרה המוצע עומד על פחות מ- 10% מהנזק, דבר שבהחלט משקף את הסיכון הקיים בתיק.

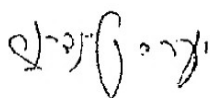
18. יוטעם, כי לצד המשטרה נתבע גם הגרוש התוקף, שהינו חדל פירעון, ובהחלט יתכן כי בסופו של יום, אפילו נחויב בסכום נמוך ביותר, יהיה החיוב ביחד ולחוד, שאז נאלץ לשאת גם בחלקו של הנתבע הנוסף, אשר הסיכוי להיפרע ממנו בעתיד נראה אפסי.

סיכום

19. נוכח מכלול הנסיבות שהוצגו לעיל, אנו סבורים כי יש לקבל את הצעת הפשרה של התובעת.

20. נודה על אישורכם לפשרה המוצעת.

בברכה,

יערה קליינברגר, עו"ד

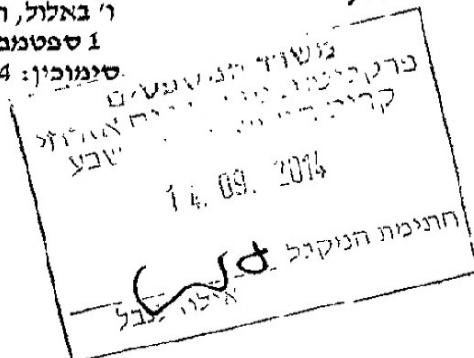
פרקליטות מחוז דרום אזורי

- שמור -

מטה מרוז דרום
לשכת יועמ"ש / קב"צ דרום
טלפון: 08-6464649
פקס: 08-6464697

ר' באלול, התשע"ד
1 ספטמבר 2014

סימוכין: 81131414

אפרת בורגנסקי – ע' ליועמ"ש

הנדון: תביעתה של רחל גבאי נגד משטרת קרית גת- ת.א. 4209407/14
בסימוכין ל:

1. ביום 22.7.14 הגישה רחל גבאי (להלן: "התובעת") תביעה בביהמ"ש לענייני משפחה בקרית גת בגובה סמכותו כנגד משטרת ישראל וכנגד הגרוש שלה גבאי דוד (להלן: "הנתבע").
2. התובעת טוענת כי במהלך 30 שנה של נישואין ספגה אלימות מילולית ופיסית קשה מצד הנתבע.
3. עוד טוענת התובעת כי האלימות שהפגין כלפיה התעצמה לאחר מותה של בתם המשותפת בת השנה וחצי בת.ד היות והנתבע האשים את התובעת במות בתם שהייתה עמה בעת ההאונה.
4. התובעת הנתבע ובנם המשותף טופלו ע"י שירותי הרווחה כאשר הנתבע טופל גם בקבוצה לגברים מכים. ביום 8.2.11 התגרשו התובעת והנתבע.
5. התובעת טוענת כי הנתבע לא חדל מלהטרד אותה ועל אף שהיה תלוי ועומד כנגדו צו הרחקה ביום 5.12.11 איים עליה שאם תגיש תלונה במשטרה ירצח אותה ואת בנה ולמרות זאת ביום 6.12.11 הגיעה לתחנת המשטרה בליווי ע"ס והגישה תלונה כנגד הנתבע בגין איומים.
6. עוד באותו יום, במהלך הלילה בשעה 01:20 הגיע הנתבע לביתה של התובעת, הרתח קומקום של מים רותחים ושפך עליה את המים על כל חלקי גופה.
7. בעקבות אירוע התקיפה נעצר הנתבע והוגש נגדו כת"א, התובעת הובהלה לביה"ת סורוקה ואושפזה למשך 16 יום. בהמשך נדון הנתבע ל-24 חודשי מאסר בפועל.
8. עוד טוענת התובעת כי בעקבות אירוע התקיפה, יש לה נכות צמיתה כירוגית ופסיכיאטרית.
9. התובעת טוענת כי המשטרה התרשלה בהתייחסותה לתלונה שהוגשה ע"י התובעת ל'ערב התאונה ובטיפול בנתבע שהיה מוכר למשטרה ובכך שלא עצרה אותו וכך הייתה מונעת את תקיפתה של התובעת.
10. עוד טוענת התובעת כי ביום 12.6.11 פנתה נציגת הרווחה למשטרה וביקשה את התערבותה ע"מ לסייע לתובעת אך הדבר לא נעשה.

- שמור -

11. לסיכום טוענת התובעת כי המשטרה ביצעה הפרה של חובה חקוקה, התרשלה במילוי תפקידה ולכן יש להטיל עליה אחריות בנויקין.
12. עיינתי בתיקי החקירה שנפתחו כנגד הנתבע ולחלן התייחסותי.
13. לנתבע ישנן שתי הרשעות קודמות ישנות באלמ"ב טרם האירוע נשוא כתב התביעה, אחת מיום 22.3.98 שבה הוטל עליו מע"ת והתחייבות והשנייה מיום 18.10.06 בגין תקיפת ב"ז ואיומים שבה הוטל עליו מע"ת למשך שלוש שנים.
14. התיק משנת 1998 בוער גם התיק משנת 2006 בוער אך יש בידי העתק תיק שממנו עולים הדברים הבאים.
15. מתלונתה של המתלוננת בתיק זה עולה כי הנתבע עבר טיפול נפשי במשך ארבע שנים ובמשך שנה טיפול בגברים מכים באשקלון.
16. במקרה נשוא תיק זה מדובר באיומים ובתקיפה שהתבטאה בבעיטות, מעדותה של המתלוננת ניתן להתרשם כי היא חוששת לחייה. המתלוננת מספרת כי במהלך הלילה כתב הנתבע עם טוש שחור על המקרר, על הקירות בסלון ועל שולחן הסלון כל מיני אמירות כנגד התובעת.
17. מחקירתו של הנתבע שנחקר עוד באותו יום עולה כי הוא מכחיש את העבירות שיוחסו לו אך מאשר את כיתוב הדברים על המקרר ועל הקירות בבית.
18. כפי שצוין לעיל, בתיק זה הורשע הנתבע וחושט עליו מע"ת למשך שלוש שנים.
19. לגבי האירוע משנת 2011 – מדובר באיומים ברצח התובעת לא מסרה תלונה רשמית ולמעשה המידע על העבירה הגיע למשטרה באמצעות לשכת הרווחה ביום 12.6.11.
20. במכתבה של העו"ס היא מציינת כי היא מאוד מודאגת, שהאישה חוששת להתלונן שמא תלונה במשטרה תסכן אותה יותר.
21. באותו יום התקשרה החוקרת לתובעת צפרית שלמה וביקשה ממנה להגיע לתחנה ולמסור עדות, התובעת חזרה על תוכן האיומים בפני החוקרת, אך סירבה להגיע מחשש שזה יכעיס את הנתבע, לבסוף הסכימה התובעת להגיע לחקירה יום למחרת, אך לא הגיעה.
22. ביום 14.6.11 מציינת החוקרת צפרית שלמה על גבי מזכר כי שוחחה עם התובעת, שאלה אותה מדוע לא הגיעה לחקירה וכי התובעת מסרבת למסור תלונה בשל חששה שהתלונה תהרוס לו עבודה ויחסים עם המשפחה.
23. ביום 21.6.14 נחקר הנתבע תחת אזהרה בתחנת המשטרה בקרית גת והכחיש את העבירות המיוחסות לו. בחקירתו טען הנתבע כי התובעת הזמינה אותו לאכול אצלה צהרים וכי הם מקיימים יחסי אישות מעת לעת.
24. בתיק זה שהועבר לידי התביעות, הייתה התלבטות אם להגיש כתב אישום בשל הבעיה הראייתית הברורה של חוסר בתלונה רשמית של המתלוננת כאשר הנתבע מכחיש, ז"א שמארג הראיות בתיק נסמך על אנשים אחרים ולמעשה מדובר בעדות מפי השמועה שמשקלה הראייתי נמוך מאוד.
25. למרות הבעייתיות הנ"ל החליטה רשלי"ח קרית גת כי יוכן כתי"א ויוגש לביהמ"ש
26. ביום 30.8.11 חוגש כתי"א לביהמ"ש בהליך רגיל וביים 11.11.29 במהלך פגישה בין סגורו של הנתבע לבין נציגת התביעה, נטען, בין היתר, שבני הזוג גרושים, כי הם מנהלים תקשורת

- שמור -

- תקינה וכי משיחה שקיימה עם התובעת עולה כי יש כנגד הנתבע צו הרחקה וכי לא היו מאז אירועי איומים נוספים.
27. בפרוטוקול מתאריך זה מבקש סנגורו של הנתבע דחייה על מנת לבחון את האפשרות שהתיק ייסגר והדיון נדחה ליום 1.5.12.
28. לגבי האירוע נשוא כתב התביעה- מעיון בתיק החקירה- פלא 503965/11 עולה כי ביום 6.12.12 הגיעה התובעת לתחנת המשטרה בשעה 21:30 וסיפרה כי הנתבע הגיע לביתה בשעות הבוקר ואיים עליה שאם תגיש תלונה הוא ירצח אותה, שבעקבות זאת פנתה ליועצת במשרד הרווחה בשעה חמש ושהיא באה אתה להגיש תלונה.
29. לא ברור בנקודה זו האם העו"ס הייתה עם התובעת במעמד הגשת התלונה, ונראה כי לא הייתה עמה, שכן הדבר לא צוין בעדות וכן מכתב התביעה עולה בסעיף 36 המנוסח בצורה מאוד לא ברורה, כי התובעת הגיעה עם עו"ס להגיש תלונה אך עיזבה את התחנה מבלי להגיש תלונה, ומכאן אני למדה כי כפי הנראה התובעת הגיעה שוב לתחנה מאוחר יותר לבדה.
30. הערה: ק' אח"מ קרית גת- נא לבדוק האם ישנם רישומים כלשהם לגבי הגעת המתלוננת לתחנה בשעה 17:00 לערך ביום 5.12.11 יחד עם העו"ס וסירובה להגיש תלונה.
31. עדותה נגבתה ע"י הסייר דאז יואב עזר שהיום הוא חוקר בתחנת קמ"א.
32. במזכר הקיים בתיק מציין החוקר התורן עומרי בן מאיר בשעה 22:00 כי השוטר עזר הביא לו את העדות בשעה זו ואמר לו כי גבה אותה מהמתלוננת בשל כך שראה שהוא עסוק עם מעוכבים.
33. עוד טוען החוקר התורן כי לאחר שסיים עם המעוכבים פתח תיק אלמ"ב ובשעה 24:30 ביקש מהסיור כי יעכבו את הנתבע לחקירה וכי נאמר לו שהעיכוב יעשה רק לאחר שהניידת תחזור מרהט עם המעוכבים.
34. האירוע נשוא כתב התביעה התרחש בשעה 01:20 לפנות בוקר.
35. לאור השתלשלות העניינים המפורטת לעיל נשאלת השאלה האם המשטרה התרשלה באופן הטיפול בתלונתיה של המתלוננת?
36. לגבי תיק פלא 197366/2005 – אירוע תקיפת ב"ז ואיומים מיום 25.10.2005 – לאור זאת שלנאשם הייתה הרשעה אחת ישנה משנת 1998 (הגם שבאלמ"ב) הרי שזה היה סביר להסתפק בעניינו בהטלת מע"ת. (הערה: מדובר בתיק שבוער- ק' אח"מ קרית גת- יש להוציא מביהמ"ש את פרוטוקול גזר הדין ע"מ שנוכל ללמוד יותר על הנסיבות שהובילו לקבלת גזר דין זה). יודגש כי התובעת אינה מלינה על אופן הטיפול בתיק זה.
37. לגבי תיק פלא 237028/11 אירוע של איום מיום 8.6.11 - המשטרה לא רק שלא התרשלה אלא עשתה ככל שביכולתה כדי להגן על התובעת, אך היא זו שבחרה שלא לשתף פעולה עם המשטרה למרות הפצרות החוקרת בשיחות עמה, לא בהגעה למשטרה ולא במסירת עדות מפורטת, וגם כששוחחה עמה נציגת התביעות, היא לא תיארה לה מצב מתמשך בעייתי או חשש מהתובע ולכן בתיק זה לא הייתה כל דחיפות ולכן זה היה סביר מאוד להגיש תיק זה בהליך רגיל ולא בהליך מהיר וגם לדחות את הדיון בחצי שנה, כפי שנעשה ע"מ שהתביעה וב"כ הנתבע יגבשו עמדה בעניינו של הנתבע.

- שמור -

38. לאור זאת הרי שהטענה בסעיף 38 לכתב התביעה כאילו המשטרה הפרה את חובתה החקוקה באופן הטיפול באירוע זה בכך שלא טיפלה מיידית בתלונת התובעת ובכך התרשלה בתפקידה, הנה מופרכת.

39. הבעייתיות שכן קיימת היא לגבי תיק פלא 503965/11 – חלקו הראשון של האירוע נשוא התביעה מיום 6.12.11 – עצם העובדה שהמתלוננת שהגיעה לבסוף לתחנת המשטרה, (כנראה בפעם השנייה באותו יום לאחר שבשעה 17:00 התחרטה) ²טופלה ע"י שוטר סיור שלא היה מיומן לטפל בתיקים מסוג זה, הוא גם ³לא עדכן את החוקר התורן בזמן אמת, שכן סביר להניח שאם זה היה נעשה, החוקר היה גובה עדות מפורטת יותר (העדות שנגבתה היא שטחית ולא ממצה), ⁴היה ממלא דו"ח מסוכנות שהוא חובה בתיקי אלמ"ב, ⁵היה שואל את התובעת אם היא מעוניינת במקלט לנשים מוכות וחכי חשוב היה ⁶דואג לעשות הכל על מנת להשאיר אותה בתחנת המשטרה עד לעיכובו או מעצרו של הנתבע, שהרי ⁷בדיקת מסוף מהירה הייתה מגלה שמדובר בנתבע בעל רקע בעייתי בעבירות אלימות כולל הרשעות.

40. סיכומו של דבר אכן ישנה בעייתיות בהתנהלות המשטרה בחלקו הראשון של האירוע באותו יום, למרות שאם הנתבע היה מובא בסמוך למועד הגשת התלונה לתחנה ונחקר בגין עבירת האיומים שיוחסה לו, לא בהכרח היה נעצר ומכאן שלא בהכרח ניתן היה למנוע אירוע זה שאולי היה מתרחש בכל מקרה.

בברכה,

עו"ד שרון ארבל, רפ"ק
ע' יועמ"ש / קב"צ דרום